

друго мѣсто, приказахъ на оиѣ що бѣха та-
мо за невѣжество-то на Л. . . кой не знаеше
чѣи е той великій Александръ.

Уч. Вопстипа си много погрѣшилъ, лю-
безный мой, и не ся сомнѣвамъ че не по-
знаванъ презрѣнїе-то, кое си учинилъ оному Л. .

покорилися нему много други градове, и обла-
сти изрядни. Като обладалъ Тира, шествовалъ
противу Еврен-те, кои заимали гнѣва му
но Чоадъ великій Архіерей на Еврен-те, пока-
завъ Александру біблія на Данила, въ коя
было написано, че Царь иѣкой Елминшъ иѣлъ
да провлече начало-то Персїйско, получилъ
отъ него все що поискалъ. Отъ тамо Але-
ксандръ отишалъ въ Египеть, и созидалъ
града Александрїа. Послѣ побѣдилъ Дарїа, въ
война-та що стакала въ Арвиллы, 330 годи-
ни прежде Христа. Смерть Дарїева, кой сось
придателство ся убилъ отъ Весеа, побудилъ
Александра на толико состраданїе що-то про-
лѣлъ много горестны слезы. На конецъ като
побѣдилъ цари Нора, и покорила всичва Азія,
и Индія, умрѣлъ во Вавилонѣ отъ смертоно-
сна отравы, или отъ много виноиство 331